

Negocis » L'única de les cinc ofertes sense un 'partner' de casa

La irrupció d'Indra altera l'ecosistema del joc català

Les promeses i l'agressivitat de la nouvinguda adjudicatària de la Loto Catalunya alerten un sector en què tothom es coneix des de fa molts anys

→ Joan Clos i Javier Monzón, president d'Indra, durant la signatura del conveni de patrocini del Fòrum 2004.

Victor Saura · BARCELONA

Com era d'esperar, l'elecció de la UTE formada per Indra i Scientific Games per a l'explotació, durant els pròxims vuit anys, de les loteries catalanes no ha agradat gens a la resta de competidores. Malgrat la presència d'una gran multinacional de les loteries, Indra és una nouvinguda en el sector del joc, és de Madrid (mentre que les altres quatre concursants tenien un *partner* català), i, sobretot, ha adoptat una estratègia molt agressiva, tant pel que fa a les formes—amb la convocatòria de rodes de premsa—com en el fons, amb la promesa de beneficis superlatius i de diversificar les apostes per terrenys que s'allunyen de la loteria tradicional.

Els primers símptomes de males tar es poden veure en l'editorial publicada a la web www.juegoyocio.com, que dins del sector es relaciona amb el grup MGA, una altre dels concursants juntament amb la grega Intralot. L'editorial lamenta que s'hagin tingut més en compte els aspectes econòmics de les ofertes que els tècnics, i que s'hagi escollit una oferta sense arrels empresarials catalanes, i recorda els recents problemes de Scientific Games amb la loteria de Puerto Rico, que ha pres a la seva gran competidora a nivell

mundial, Gtech, amb un complicat període de transició que ha comportat errors en el pagament dels premis. "Des de juegoyocio.com seguirem amb atenció si el nou producte compleix les promeses de venda anunciades i els terminis previstos", s'adverteix.

Abans i ara

En general, la premsa d'esquerres ha aplaudit la fi del regnat Gtech-Luditec, encara que sense dir-ho, pel cop que suposa a un *hòlding* empresarial molt lligat al pujolisme (Luditec forma part d'Inverama-Casinos, que als anys 80 va finançar irregularment CDC). El que ja no sembla importar és la vinculació de la guanyadora, Indra, amb Pere Pujol Ferrusola, ni la recurrent sospita sobre el preu (o sobrepreu) que Indra va pagar l'any 2001 per la consultora en què aquest treballava, Europraxis (44,7 milions d'euros). "Indra logra grandes contratos del Gobierno catalán tras comprar la empresa del hijo de Pujol", deia un titular d'*El País* de 2 de març del 2002. Tampoc sembla importar la relació d'Indra amb la indústria de Defensa, molt criticada durant el temps que va durar el Fòrum de la pau, del qual Indra era un dels patrocinadors. *Sottovoce*, alguns dels perdedors consideren que ara s'ha cobrat aquell favor.

"Les afirmacions d'Indra posaran molt nerviosos els operadors d'escrabutxaques, perquè l'expansió que anuncien, encara que suposadament busca prendre quota de negoci a les loteries de l'Estat, molt probablement acaba suposant la instal·lació de terminals de videoloteries als bars", explica un especialista en el sector. Loto Catalunya (que depèn de l'EAJA), rona, té molt menys poder d'atracció que les loteries de l'ONLAE perquè els premis són molt més baixos, atès que també ho és la quantitat d'apostes. Aquesta situació és pràcticament impossible de revertir, mentre que les videoloteries sí que podrien competir de tu a tu amb les màquines dels bars.

La segona part d'aquesta pugna, de moment soterrada—al marge dels recursos contenciosos que es puguin presentar pràcticament com a rutina—serà quan surtin a concurs la resta de loteries de l'EAJA, especialment la toc i supertoc, que es juga als bingos. Aquesta loteria continua en mans de Gtech-Luditec, amb la qual els diferents gremis de bingos han mantingut tradicionalment una relació força tensa. És, doncs, improbable que es renovi l'adjudicació, però la qüestió és si, a més a més d'Indra-Scientific Games, hi ha més interessats a *guerrear* per quedar-se-les. ■